

2/30

B. B. B. 21/9/22

~~02/09/22~~

21/9/22

~~02/09/22~~

21/9/22

Name : Ahamod Ali

~~21/9/22~~

class : IX

Subject : Lachit Barphukan (Essay)

Roll NO : 3 Sec : B

School : New Hatipota high school

লাচিত বৰফুকনঃ অসমৰ ইতিহাসত দুৰ্জাপ্তিক বীৰ-বুলি কওঁল
 বিষ্ণুসংগ্ৰহ লাচিত বৰফুকনৰ নামেই লোৱা হয়। ঐতিহাসিক
 আহোম-মোগলৰ সৰাইঘাট যুদ্ধৰ মূল নেতৃত্ব ল'ব লগা হৈছিল
 লাচিত বৰফুকনে। মোগলৰ বিৰুদ্ধে লাচিত বৰফুকনৰ মুখ
 পৰিচালনাৰ কাহিনীও যি জাতীয় দায়বদ্ধতা, নিয়মানুষ্ঠিত
 আৰু একমুখী কাৰ্যপন্থাৰ উদাহৰণ পোৱা যায়, অসমৰ
 ইতিহাসত তেওঁ আন উদাহৰণ সত্ত্বেও পোৱা নাযায়। এইগৰাকী
 লাচিত বৰফুকনৰ জন্ম হয় ১৬১২ খ্ৰীষ্টাব্দত। দিন-বাৰ আৰু
 পুৰাণ সন্মানে সঠিকভাৱে জনা নহ'লেও গড়গাঁওৰ ওচৰে-পাৰে
 বুলি অনুমান কৰা হয়। তেওঁৰ দুৰ্ভৈৰৱৰ নাম আছিল
 মোমাই তামুলী বৰবৰুৱা। কনিষ্ঠ সন্তান লাচিতৰ তিনিজন
 ককায়েক আছিল। তেওঁলোক হ'ল - লালুকাপালা, মৰহী
 আৰু ভাৰবীৰা। মৰহীৰ পৰা লাচিত আছিল বৰ সাহসী।
 সত্ত্বেও আৰু ক্ষমত্বযুক্ত তেওঁৰ আন এক বৈশিষ্ট্য। দুৰ্ভৈৰৱ
 মোমাই তামুলীয়ে নিজৰ সন্তানক উপযুক্ত শিক্ষণ
 কৰিবলৈ সদায়মুহি চেষ্টা কৰিছিল। মৰহীৰ পৰা
 দুৰ্ভৈৰৱৰ কাম-কাজ লাচিত প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ সুবিধা
 পাইছিল। বৰবৰুৱা হিচাপে পূৰ্ণদুৰ্ভৈৰ বৰচ'ৰা, ন্যায়ালয়
 আদিত দুৰ্ভৈৰৱৰ কাম-কাজ বিভিন্ন জ-ভাঙীয়া আৰু

বিসম্মত স্মিতি পুথি আলাচনা বাৰা লাচিত্ত প্ৰত্যক্ষ কৰিব
 সাধিছিল। মুঠ কথাত তুৰ্জিতকৰে বাৰ-কোম্বলিকো নিৰীক্ষণ
 কৰি লাচিত্ত বহু কথাই কিতোৰ সুবিধা পাইছিল।

সুব স্তানকোলেই নিজৰ দক্ষতাৰ বলত বজাধৰত লাচিত্ত
 নিমুক্তি লাভ কৰিছিল। প্ৰথম অৱস্থাত বাৰমন্নি ডাউৰীয়াই
 হোচতিৰৰা তামুলি ইচাপু লাচিত্তক নিমুক্তি দিয়ে। ইয়াৰ
 সিদ্ধান্ত কিছুদিনৰ কাণ্ড ঘোঁৰা বৰুৱা' পদবি তুওঁ লাভ কৰে।
 সেই পদবীত অকাৰ সমসাত বজাৰ ঘোঁৰা কালৰ ভালেমান
 ঘোঁৰাক তপ্ৰাবধান কৰি সুইবোৰক সুক্ষিষ্ণন দিছিল।

ইয়াৰ সিদ্ধান্ত 'দৌলীয়া বৰুৱা আৰু ক্ৰিমলু ক্ৰীয়া ফুৰুনেৰ
 পদত নিমুক্তি লাভ কৰে। সেই সমসাত মিবলুমলাই অসম

আগমন কৰাত লাচিত্ত দিগ্ৰীমুখত শ্ৰুঙ্গিনাৰ লগত মুঞ্চ

কৰিছিল আৰু নিজৰ দক্ষতা তুসুৰাব সাধিছিল। লাচিত্ত

কাৰদক্ষিত্ত আৰু পৰাক্ৰমৰ উমান পাই সেই সমসাত

জাশাম বজা চক্ৰবৰ্তী সিহঁত লাচিত্তক বৰসুনাপতিপাতিল

আৰু বৰফুৰেন পদত নিমুক্ত কৰিল। ইয়াৰ কিছুদিন

সিদ্ধান্ত ১৬ ৬৭ চনৰ ২০ জাগৰুত জাগৰুমাগলৰ

যুদ্ধ আৰম্ভ হয়। অসমীয়া জনা দুৰ্গত বিৰুদ্ধে ব্ৰহ্মপুত্ৰ
 যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। মোগলক লগত স্ৰমসম্মত যুদ্ধ আৰম্ভ
 হল ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপকূলৰে বান্ধাৰীত। তাত বাহৰ
 মত মোগলক জাফৰন কৰি জগন্নাথ জনাই যুদ্ধ
 পাৰ্জনী স্মিলিলে তেৰ পিছত দক্ষিণ পাৰে কাৰালীত থকা
 মোগলৰ দুৰ্গত জগন্নাথ নিজৰ জীৱন লৈ গেল। ইতিমধ্যে
 চাৰ্ভি পাতি মোগল নিজৰ ক্ষতি বৃদ্ধি কৰাৰ চৰ্চা কৰিছিল
 যদিও স্ৰমাত জগন্নাথ জনাই বিৰুদ্ধ কৰিলে আৰু মোগল
 মানাই নদী পাৰ কৰি স্মৃতি পথাৰলৈ। মোগলৰ লগত
 হোৱা এই যুদ্ধ বিজয় অসমীয়া জনাক জাৰ্মাৰিষ্কাৰ
 কৰি তুলিলে। জনাপাতি জাৰ্মাৰিষ্কাৰ লাভিত বৰফুকনে
 স্ৰমসম্মত হল। অসমীয়া জনাৰ হাতত হোৱা মোগলৰ
 পৰাজয়ৰ কথা মোগল সম্ৰাট ঔৰংজেবৰ কানত পৰিল।
 অৱৰ পাছত তেওঁ লাভ আৰু অপমানত তেৰ স্মৃতি
 লবলৈ মন কৰিবলৈ। ঔৰংজেবৰ নিৰ্দ্ধাৰ মতেই বাৰ্মাৰ
 নেতৃত্বত একে ব্ৰহ্মা জনাই পুনৰ জগন্নাথ
 কৰিবলৈ জাৰ্মাৰিষ্কাৰ। লাভিত বৰফুকনে জগন্নাথ

কৈশিক-কৌশল যু কক্ষ সিমান্তে কাঠিকালি নহুও
 প্রতিজন জন্মীয়া তুনা জাৰ তুনা পতিয় যদি নিৰাৰ
 দামিত্ব-কৌশল মুচাৰকাপি পালন কাৰ তুওঁলোকে
 মোৰলক পৰাধুত কাৰিব পাৰিবই। তুওঁ বৈকুলিও নিৰ্দা
 জাৰি-কাৰিলে যে কোনোও যদি নিৰাৰ দামিত্ব-সঠিকভাৱে
 পালন নকৰে বা নিৰাৰ কৰ্তব্যত অসুস্থতা কাৰ তুওঁলু পুই
 কমা সম পোৱাৰ লগে লগে তুইজনকে জীবাধুদ কৰা
 হব। লাঠিতে সুনাসকলৰ জোন কও থাকিব, তাৰ
 অৰুখালো নিৰ্নম কাৰি দিছিল। মুদুৰ সন্ধ্যায়ুদিন
 চমু চাপি জহাৰ লগে লগে লাঠিতে অধনাই সুনাস
 নামকেনকলৰ লগত জালোচনা কাৰিবলি ললে যাতে
 ষনসঙ্গ জাৰ জন্য়ান্য ব্ৰুৱাধুসমুহ তুওঁৰ নয়া
 পনত-আৰু জাৰ লগত তুই সুনাসনামকেনকল
 উদ্ভে-কাৰি বাইব পৰা মাম। জামিনগাঁৱৰ ওচৰত
 গড় এটা বন্ধাৰ মূল দামিত্ব পাৰিছিল লাঠিৰ কেন
 মোমায়েকৰ ওচৰত। মোমায়েকৰ দামিত্ব ব্ৰুইনতাৰ
 বৰুই গড়টোৰ কা-বহুত সিহু পাৰি মকাত লাঠি
 মতে বুলি-সঠিক উঠিল জাৰ হেহুদে উলিমাইএকে

ধাপাত্ত মোমায়েকক কোটি দুছোৱা কৰি কলে - দুজনকৈ মোমায়ে
 ডাঙৰ নহয়। লাচিওৰ আন উদ্ভাৱিত দুদিন গড়ৰ কাম কৰা
 লোকসকলে বৰ ভয় অগলি আৰু জগাৰীয়াৰ পৰিকল্পনা
 কৰি ৰাতিভোৰ ডিবেৰাত গড়ৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰি থুলিলে।
 সেই গড়কৈ এতিয়া মোমায়েককৈ গড় নগৰাৰ জন
 মায়। তদুপৰি দুজনকৈ মোমায়েক ডাঙৰ নহয় কামাৰ
 এতিয়া জ্যেষ্ঠ দুজাপ্ৰমথলক যাকৈ থুলি গন্য কৰা হয়।
 জাহান আৰু মোগলৰ অৰ্থক্ৰম মুক্ৰান্তই হ'ল অৰ্থাৎ
 ঘাটৰ মুক্ৰ। ১৫৭১ চনৰ মাৰ্চ মাহৰ মাজভাগত এই
 মুক্ৰ সংঘটিত হৈছিল। সেই সময়ত লাচিও চীন
 নৰিমাতে স্থাপিত হৈছিল। ইফালে মোগলৰ আক্ৰমণৰ কথা
 শুনি লাচিও বৰফুকনৰ ওচৰে মোমায়েক হ'ল। ইফালে
 বামজিহুই জলগাম্ৰাৰ জাৰ্জাৰালিৰ গড়লৈ গৈ
 সেই গড় লৈকৈ কৰি শুধাৰাৰীত মোমায়েক
 পৰিকল্পনা কৰিলে। পৰিকল্পনা জগাৰী মোগলৰ
 মাৰৰ সৰা ফেনাই কাঁড়ৰ আশত হিলে লগাই
 জগাৰীয়া নগৰোৰলৈ ধাৰালাৰ গতিত গাৰিবলৈ
 ধৰিলে। সেই আক্ৰমণৰ তিথিৰ মোমায়েক জগাৰীয়া

সেনাৰ নাওবোৰ উঠি যাই আছিল। অসমীয়া জাহাজবিধ
 লেহুত সেইখনমান অসমীয়া নাও জাহাজৰ নাও দুটি
 আৰু অসমীয়া পালিটু। তেওঁ সাধাৰণ জাহাজ উঠি
 ধৰিলে। তেওঁ জাহাজৰ বহুত মুকু-নাও জাহাজ
 আছিল। আশুৰ জাহাজবিধ লগতে বহু
 কৰাৰ যা যৰ পুৰা যুগে অসমীয়া জাহাজবিধৰ মানৱ
 কিছু স্থান আছিল। জাহাজৰ পৰা অসমীয়া জাহাজ
 কৰি জাহাজৰ অংশ দুটি অসমীয়াই মুকু জাহাজৰ
 আছিল। অসমীয়া জাহাজৰ মুকু পৰি উঠিল
 যাবলৈ বিচাৰিলে। বহু কৰাৰ নাও জাহাজৰ
 আভিবিধি চাই গৈছিল। তেওঁ দুটি জাহাজৰ
 নাও উঠাৰ পৰা অসমীয়া জাহাজৰ অসমীয়া
 বহু কৰাৰ জাহাজৰ উঠিল। ইয়াতে বিচাৰে
 গৈছিল। অসমীয়া জাহাজৰ। তেওঁ
 লগতে লগত কৰিলে। জাহাজৰ নাও
 বাঢ়ি আহিছে। জাহাজৰ নাও জাহাজৰ
 আহিছে লগতে অসমীয়া জাহাজৰ নাও
 ইয়াত ইয়াত আহিছে। লগতে

ସୁହୃତ ଓ ଦୁର୍ଗା କବିବ ଜ୍ଞାନାସି । ତୁଠି ଆଗଦାଢ଼ି ଶିଳି ।
 ନିହତ ହୃଦି ଡିଗାହି - ଅହା ଜଗନ୍ନାଥ ଜ୍ଞାନାସ ନାଓସାଓ
 ଦୁର୍ଗା ନାସୀମାହିଁତ ଡିଗାଲେ ମୁ ବସୁକୋଳା ନିକଟୁ ଡିଗାହି
 ଯାବଲି । ମିହିତ ମୁହିତାତ ଡିଗାଲିଲେ ସୁଲି ନାଓ ଖାଲିଲେ
 ନାଠି ବସୁକୋଳୁ ଡିଗାହି ଡିଗାଲି - "ଅହି, କି କୋବିତୁ ଡିଗାହି ?
 ସୁଗାନ୍ଧା ମୁକା ଡିଗାହି ବସୁକା କୋବି କାକର ମଜତ ମୁଦିବଲି
 ଦାମିତୁ ଦି ହୋଇ । ଅହି କୋବିତା ବନ କୋବି କୋବିତୁ ମୁକା
 ଓଠାଲି ମାମ ମୁକା ? କୋବି ହୋଇ ମୁକା ନୁହୁନି ନାଓ
 ମୁହିତାଲ ନିହୁ କିମ୍ପା । ମଜତ ମୁକାତ ନାଠି ବସୁକୋଳୁ
 ନିଷିମା - ଦୁର୍ଗାହି - ମନ କାକିକାଲି ହି ଡିଗାଲି । ତୁଠି
 ହୁଦାଢ଼ି ଶାନ୍ତି ମୁକାହି ଡିଗାହି ନାସୀମାକ ନାସ ମସା
 ମାଲିଲେ - ମେଲାହି ଦିଲେ । ମିହିତ ମୁକାମାତ ମାତୁବିଦିବନ
 ବଚାଲେ । ମାତୁତ ମୁକା ନାସୀମାକା ମିହିତକ କୋବି ହୁଲି
 ନାଲି । ନହଲେ ନାଓ ବାସ - କୋଳେ ? ହିତାବେ ମିହିତକ ଡିଗାହି
 କୋବି କୋବିତା ମେଲାସ ମାତୁବି ହି ମଲ ମୁ ବସୁକୋଳୁ
 ମୁକା କୋବି ଯାବଲି ମିକାକୋଳେ କୋବିତୁ, ବାସ - ବାସି ନାଠି
 ମେଲାହି ଦିଲି । ମାମ ମାମ କିହୁମାମେ ହୋଇ କୋବି -

কিছুমান উৎসাহত নাও আকৌ ভটীয়াই নিবলি বহিলে।

শ্রোতালৰ নাবৰ ফল জাগবাঢ়ি হোৱা বৰফুকনৰ সাতমান

নাবৰ লগ লবলি ফুৰ্কেচলৰ পৰা জগমীয়া নাওবোৰ দ্ৰুত

গতিৰে জাগবাঢ়ি আহিল। নাবৰ পৰাত্ত জগমীয়া সৈন্য

হিলেৰে জাগমন কৰিলেই পাৰত থকা জগমীয়া সৈন্য

অকলেও শ্রোতালৰ নাবক লক্ষ্য কৰিছিলে ফুৰ্কেচল

বহিলে। জাগবাঢ়ি অহা শ্রোতালৰ নাওবোৰ আচৰিত

হৈ গল। পৰিষ্কৃত সৈন্যকো হঠাৎ জালনি হৈ মাৰ

পাৰে বা বেজান বীৰ সৈন্যসাত্ৰীসৈ সৈন্যকো মুক্ৰৰ গতি

ঘূৰাই দিব পাৰে, সৈন্য শ্রোতালে কেবিত্তৈ পৰা নাছিল।

জগমীয়া সাত্ৰীসৈ জগমীয়া নাওবোৰ অহা শ্রোতালৰ

আৰু দুশ্রোতালৰ মাৰত স্ৰুত মুক্ৰ হৈল। মূলতঃ তিনি

গৰিত - অক্ষয়কান্ত, ইতিমূলি আৰু কামাঙ্গ্য সাত্ৰী

নামনিও। মুক্ৰৰ সুবিধাৰ কাণ্ডে অশ্রোতালকো ইমানৰ

সিদ্ধত সৈন্য নাও জোৰাদি সাত্ৰীসৈৰ ওপৰত বেজান

দলকোই তৈয়াৰ কৰি পেলালে। তাৰ ফলত আৰু সুবিধা

হল স্ৰুতকো সৈন্য আৰু হিলে বৰাত্ত অহা

মুক্ৰৰ সাত্ৰীসৈৰ পৰা গল। লক্ষিত সৈন্যকো

আৰু জনস্বাস্থ্যকলমৰ ক্ষেত্ৰত এনে এটা জয় জয়গাই দিছিল
 যি এই মুহূৰ্ত্তত জয়লাভ কৰিলেহে অসমীয়াসকলৰ ছীম
 প্ৰাৰ্থনাৰ আৰু প্ৰাণ বক্ষা সাধিব। ইফালে প্ৰথম-অবস্থাত
 লাঠীৰ বৰ অস্ত্ৰ, লাঠীত মুকু কৰিব লাগিব। গৈছে
 কৰাই জমাগলসকলক অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল আৰু অসমীয়া
 সকলৰ মনত উৎসাহ আৰু আত্মবিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল।
 কিন্তু মুকু লাঠীৰ প্ৰত্যেক অংশ গ্ৰহণ আৰু প্ৰবল প্ৰতীতি
 প্ৰদৰ্শনৰ বাবে চৰ্কাৰি ধৰ্ম্ম গিল। দুয়ো গল তিনিও ঠাইত
 প্ৰাণলৈ জনসাধা পৰাভাষ হৈছে আৰু প্ৰাণলৈ নাপ্ৰাপ্যকৈ
 সিহঁতৰই মৰিলে বৰিছে। অসমীয়া জনাই জমাগলক পাতুলি
 কৈ আহি দিলে। আৰু মুকু অসমীয়া জনাৰ লৈবন্ধু
 প্ৰিয়ম আৰ্য্যপু হলে। এইমত মুকু কাৰাইঘাটৰ মুকু হিচাপে
 প্ৰখ্যাত। শ্ৰীৰাম ১৮৭২ চনৰ ৫ এপ্ৰিলত বামসিংহই
 কেঁচীমুঠা মাত্ৰা জাৰমু কৰিলে। শান্তো দেৱাৰ আগতে উঁও
 তৰ হস্তাৰ - মাৰ্বৰ মন্দিৰত পূজা কৰিলে। বিদায় লোৱাৰ
 সমসত তাৰ ব্ৰাহ্মণসকলক কৈ গিল - লাঠীত জামান বিৰ
 নহমাৰই একো ঠাইত ছিদ্ৰ নগালাঁ।'
 কাৰাইঘাটৰ মুকু অসমীয়া জনাই জয়লাভ কৰাৰ এটা

ডাঙৰ কৰণ আছিল এই অক্ষয়কালত অসমীয়া জনাই
 বিভিন্ন বিষয়ৰ কাম কৰিব আৰম্ভিল। অক্ষয়কালত অসমীয়া
 জনাই শ্ৰামজন হলে নাও বাহিছিল, আঁঠো-সুই অক্ষয়কাল
 জনাই হিলেও মাৰিছিল, কোঁড়ো মাৰিছিল, গাড়া বাহিছিল।
 গতিকে অক্ষয়কালই - দুজন হৈ সধিছিল। অক্ষয়কালত
 হলেও বাসমতিহুই অসমীয়া জনাই অলপ কৰ্মশূন্যতা, অক্ষয়
 জাৰু বনকোঁচালৰ প্ৰকাৰণ কৰি কৈছিল - অক্ষয়কালত অসমীয়া
 জনাই নাও চলাব, কোঁড়ো মাৰি মাৰি যেন, হিলে-কামত
 মাৰি - সকলো কামত সৰ্ব্বাংগ। এনেদৰে সকলো কামত সৰ্ব্ব
 জনাই অক্ষয়কালত কৰা নাই। বাসমতিহুই জাৰু কৈছিল
 যে অসমৰ দুখকোঁচাল কৰা যিকোনো এটাৰ বাবেই অসমৰ দুখ
 কাৰাই ঘাটৰ মুখৰ কৈছিল সাততে শুভাশীৰ্ষিত লাভিত বৰফুৰে
 নৰ মুখ হলে। বাৰুকোঁচাল কঠিন নৰিমাকো সাততে দি মুখকোঁচাল
 বাৰুই এনে হলে। তেওঁৰ মুখৰে মুখ অসমৰ জাননাতে কোঁচাল
 হা পেলাইছিল। এইসকলো দুখপ্ৰতিবেদনৰ তুলনাবিহীন
 প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা দুখপ্ৰতিবেদনৰ বাবে অসমৰ জাননাতে
 অসম-মোৰাল মুখত লাভিত বৰফুৰে নৰ সাততে কাহিনী
 মনত পোলাবই লাগিব।